

Socrates plays Stesichorus

- 1) δεξάμενος δὲ Σωκράτης τὴν ἐπιδέξι' <ἄιδων>
Στησιχόρου πρὸς τὴν λύραν οἰνοχόην ἐκλεψεν (Eupolis, 395 *PCG*)
- 2) ἐμοὶ μὲν οὖν, ὦ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη: ἔστιν δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι περὶ μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὅμηρος μὲν οὐκ ἤσθετο, Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὅμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ ποιεῖ εὐθύς
**οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὔτος,
οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,
οὐδ' ἴκεο Πέργαμα Τροίας**
καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην Παλινοῦδιαν παραχρῆμα ἀνέβλεψεν. ἐγὼ οὖν σοφώτερος ἐκείνων γενήσομαι κατ' αὐτό γε τοῦτο: πρὶν γάρ τι παθεῖν διὰ τὴν τοῦ Ἔρωτος κακηγορίαν πειράσομαι αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλινοῦδιαν, γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ οὐχ ὥσπερ τότε ὑπ' αἰσχύνῃς ἐγκεκαλυμμένος (*Phaedrus* 243a-b)
- 3) ἄγετε δὴ, ὦ Μοῦσαι, εἴτε δι' ὠδῆς εἶδος λίγεια, εἴτε διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυμίαν, ἔξυμ μοι λάβεσθε τοῦ μύθου (*Phaedrus* 237a)
- 4) a) ὡς λύκοι ἄρνας ἀγαπῶσιν, **ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί** (*Phaedrus* 241d)
b) ὡς λύκοι ἄρν' ἀγαπῶσ', **ὡς παῖδα ~~φιλοῦσιν~~ ἐρασταί** (*Phaedrus* 241d)
ἄρν' ἀγαπῶσ' HERMIAS 61,26 Bekker ἄρνα φιλοῦσιν HERMIAS 61,7 Stephan. ἄρνα φιλεῦσ' HERMOG. [ed. Moreschini 1985]
⌘ = unexpected caesura (violation of Hermann's bridge)
- 5) οὐκ ἤσθευ, ὦ μακάριε, ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ἀλλ' οὐκέτι διθυράμβους, καὶ ταῦτα ψέγων; (*Phaedrus* 241e)
- 6) οὐτωςὲς τοίνυν, ὦ παῖ καλέ, ἐνόησον, ὡς ὁ μὲν πρότερος ἦν λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους, Μυρρινουσίου ἀνδρός: ὃν δὲ μέλλω λέγειν, Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου, Ἰμεραίου. λεκτέος δὲ ὦδε, ὅτι **οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος** ὃς ἂν παρόντος ἐραστοῦ τῷ μὴ ἐρώντι μᾶλλον φῆ δεῖν χαρίζεσθαι. (*Phdr.* 243e-244a)
- 7) Socrates' inspirational sources in the *Phaedrus*:
a. Sappho and Anacreon and some prose writer (Socrates' bosom is 'full' of them, 235c)
b. Muses (Socrates summons the Μοῦσαι ... λίγεια to contribute to his μῦθος, 237a)
c. Landscape (it makes Socrates νυμφόληπτος, and results in divine inspiration, ἐπίον, 238d)
d. Nymphs (they may make Socrates 'enthusiastic', ὑπὸ τῶν Νυμφῶν ... ἐνθουσιάσω, 241d)
e. Ibycus and Stesichorus (implicitly: Socrates follows their lead, 242d-243b)
f. Muses (they arouse tender souls to a Bacchic frenzy, 245a)
g. The cicadas (they bestow upon humans the gift of the Muses, 258eff.)
h. The local gods and the prophets of the Muses (*i.e.* the cicadas, inspiring Socrates, 262c-d)
i. Pan and the Nymphs (they are superior to Lysias, 263d. Cf. 278b, Νυμφῶν νᾶμά τε καὶ μουσεῖον)

